

SPIRITISMS ATMASKOTS

10.tēma 8.jūnijā, 2024

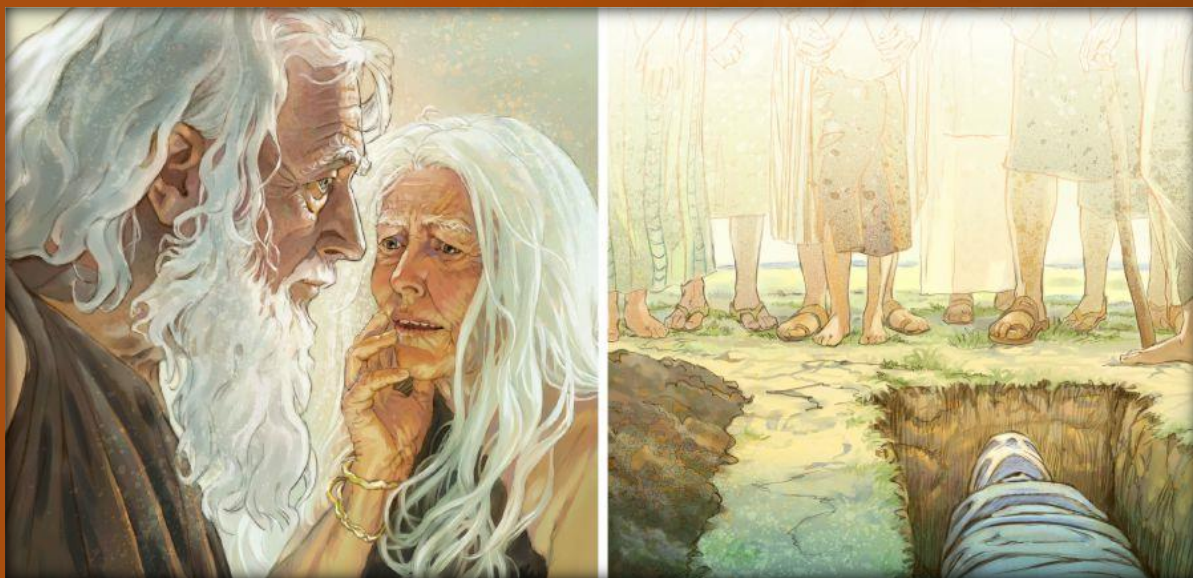
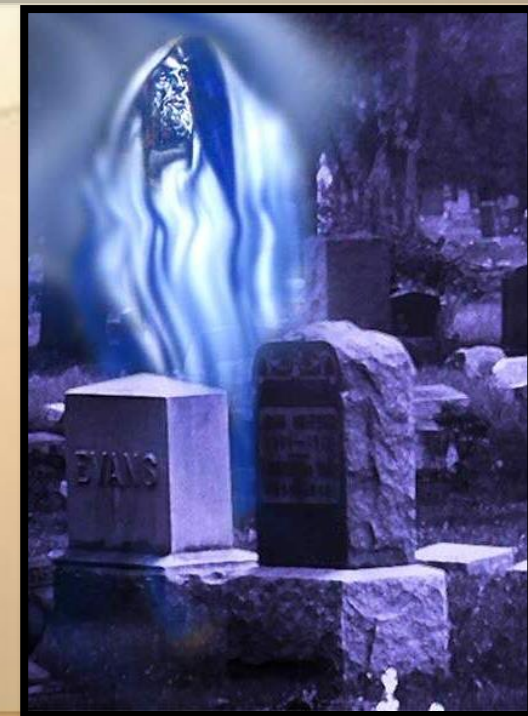
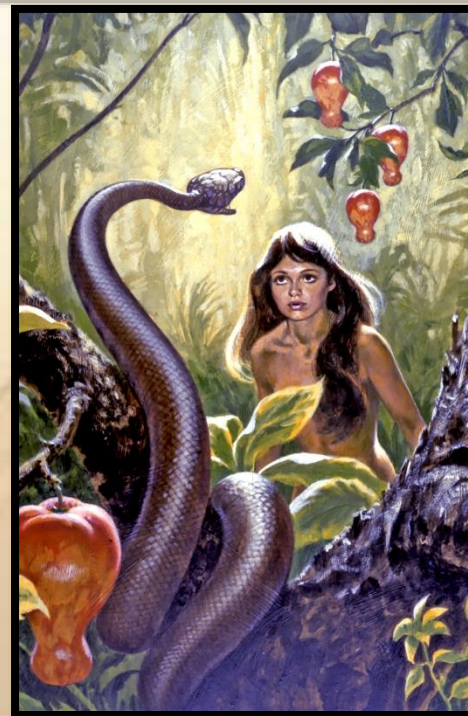
“Pats Kungs nāks no debesīm, kad Dievs to pavēlēs, atskanot erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei: tad pirmie celsies tie, kas ticībā uz Kristu miruši. Pēc tam mēs, dzīvie, kas vēl pāri palikuši, kopā ar viņiem tiksim aizrauti gaisā padebešos, pretim Tam Kungam. Tā mēs būsim kopā ar To Kungu vienumēr.”

(1. Tesalonīķiešiem 4:16, 17)

**Pirmie sātana meli bija: “Jūs mirt nemirsit”
(1.Moz.3:4), un mēs tam noticējām!**

Praktiski visa cilvēce ir ticējusi un joprojām tic, ka cilvēkam piemīt nemirstīga dvēsele vai, ka kāda apzināta mūsu būtības daļa kaut kādā veidā pārdzīvo nāvi.

Bībele ir skaidra un kategoriska: “Ikvienam, kas grēku dara, jāmirst” (Ec.18:20). Kosmiskais konflikts virzās ap vienu galveno jautājumu: kam ticēsi - velnam vai Dievam?

Spiritisms un nāve:

- ➔ Nemirstīga dvēsele.
- ➔ Nāve Vecajā Derībā.
- ➔ Nāve Jaunajā Derībā.

Spiritisms pēdējās dienās:

- ➔ Zīmes un brīnumi.
- ➔ Spiritisma mērķi.

SPIRITISMS

UN

NĀVE

NEMIRSTĪGA DVĒSLE

“Kā mākonis izjūk un izgaist, tā arī tas, kas aizgājis mirušo valstī, vairs neuzkāpj atpakaļ zemes virsū.” (Ījaba 7:9)

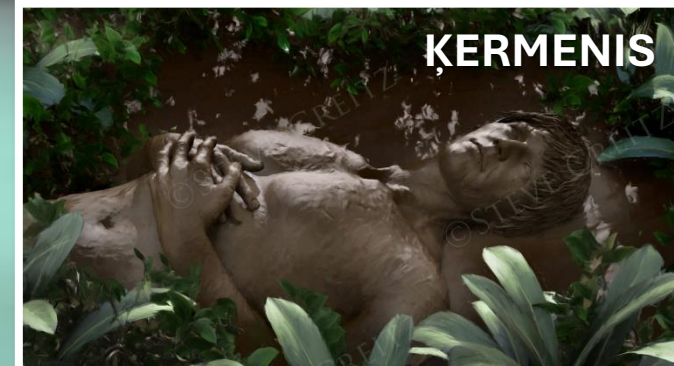

Tiek uzskatīts, ka cilvēkam piemīt divējāda daba: ķermenis un gars (jeb dvēsele). Tiek uzskatīts, ka šīs divas daļas var dzīvot neatkarīgi.

Taču Bībele māca, ka mēs esam trīs “daļas”: “gars, dvēsele un miesa” (1.Tes.5:23). Tā arī māca, ka šīs daļas ir savstarpēji atkarīgas. 1.Mozus 2:7 māca, ka Dievs radīja ķermeni, un tajā iedvesa dzīvības (garu), un tas kļuva par dzīvu būtni (“būtne” ebreju valodā ir *nefesh* = “dvēsele”).

Dvēsele ir ķermeņa un gara savienība. Mums nav dvēseles, mēs esam dvēsele.

Kad mūs pamet dzīvības elpa, mēs pārstājam eksistēt. Pēc nāves nevienai mūsu būtnes daļai nav apzinātas eksistences. Ķermenis nomirst, gars (dzīvības spēks) atgriežas pie Sava Devēja, un dvēsele, kas ir ķermeņa un gara savienības produkts, pārstāj eksistēt (S.māc.12:1-7; Ec.18:20; Īj.7:7-9).

NEMIRSTĪGA DVĒSLE

"Kā mākonis izjūk un izgaist, tā arī tas, kas aizgājis mirušo valstī, vairs neuzkāpj atpakaļ zemes virsū." (Ījaba 7:9)

Kopš grēks ienāca mūsu pasaulē, sātans ir izmantojis cilvēkus, kuri apgalvoja, ka sazinās ar mirušajiem un iegūst no viņiem īpašas zināšanas par tagadni vai nākotni.

Šādus cilvēkus, kuri izmanto arī citus līdzekļus, piemēram, burvestības, maģiju vai astroloģiju, sauc par spiritismu.

Bībele māca, ka "ikviens, kas piekopj šīs paražas, Tam Kungam ir negantība, līdz ar to sevi apgrēcina" (5.Moz.gr.18:10-12). Sods par šo noziegumu ir nāve (3.Moz.20:27).

"Bet, kad jums sacīs: "Jums jāprasa zīlniekiem un pareģiem, kas muld un čukst," - tad atsakait: "Vai tad tautai nav jāgriežas pie sava Dieva? Jeb vai tai ar jautājumiem par dzīvajiem jāgriežas pie mirušajiem?" (Jes. 8:19-20).

NĀVE VECAJĀ DERĪBĀ

“Ne mirušie slavēs To Kungu, nedz tie, kas nogrimuši klusuma zemē.” (Psalms 115:17)

Lai gan bēru laikā neviens nesaka, ka “mūsu radnieks ceļo taisni uz elli”, daudzas konfesijas māca, ka pēc nāves “labie” uzkāpj debesīs, lai būtu kopā ar Jēzu, bet “sliktie” tiek sodīti vai vienkārši kļīst un nonāk ellē. Bet ko par to māca Bībele?

Vai mēs varam slavēt Dievu pēc nāves?

Psalms 115:17

Vai tie, kas mirst, zina, kas notiek ar viņu ģimeni vai draugiem?

Ījaba 14:21

Vai mirušie var sazināties ar dzīvajiem?

Sal.māc. 9:6

Vai mēs varam turpināt domāt pēc nāves?

Sal.māc. 9:5

Vai mēs varēsim veikt kādu darbību pēc nāves?

Sal.māc. 9:10

Vecā Derība māca, ka nāve ir miegs. Mēs guļam, lai pamostos tikai tad, kad Dievs mūs aicinās atpakaļ, lai dzīvotu mūžīgi (1.Ķēn.2:10; 14:20; Dan.12:13).

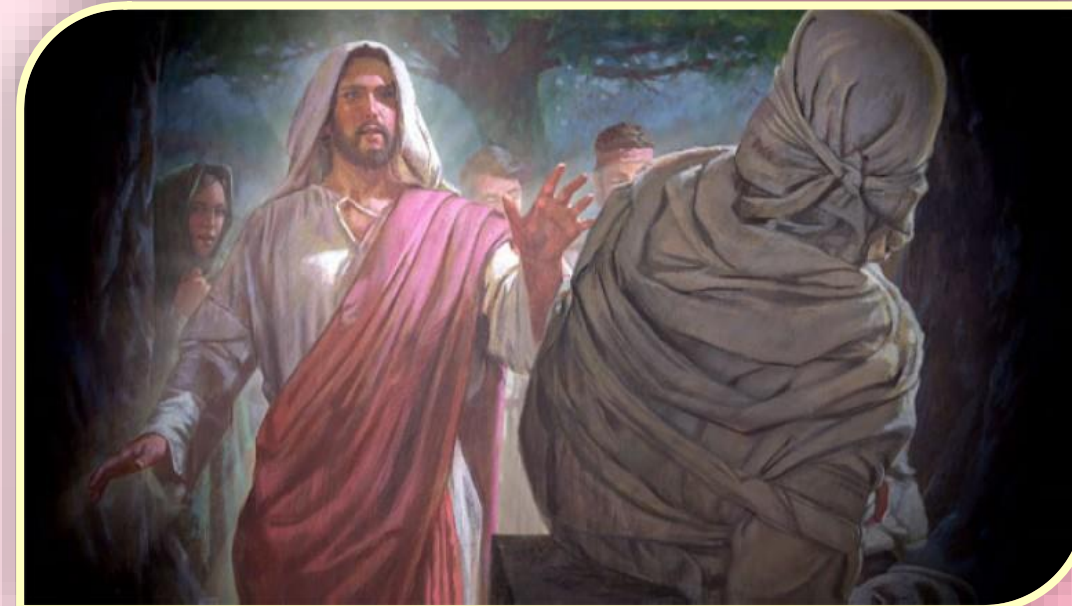

NĀVE JAUNAJĀ DERĪBĀ

"Mūsu draugs Lācars ir aizmidzis, bet Es eimu viņu modināt" (Jāņa 11:11)

Jaunā Derība, tāpat kā Vecā Derība, māca, ka nāve ir miegs, no kura mūs var pamodināt tikai Jēzus (Jņ.11:11-14; Jņ.5:28-29).

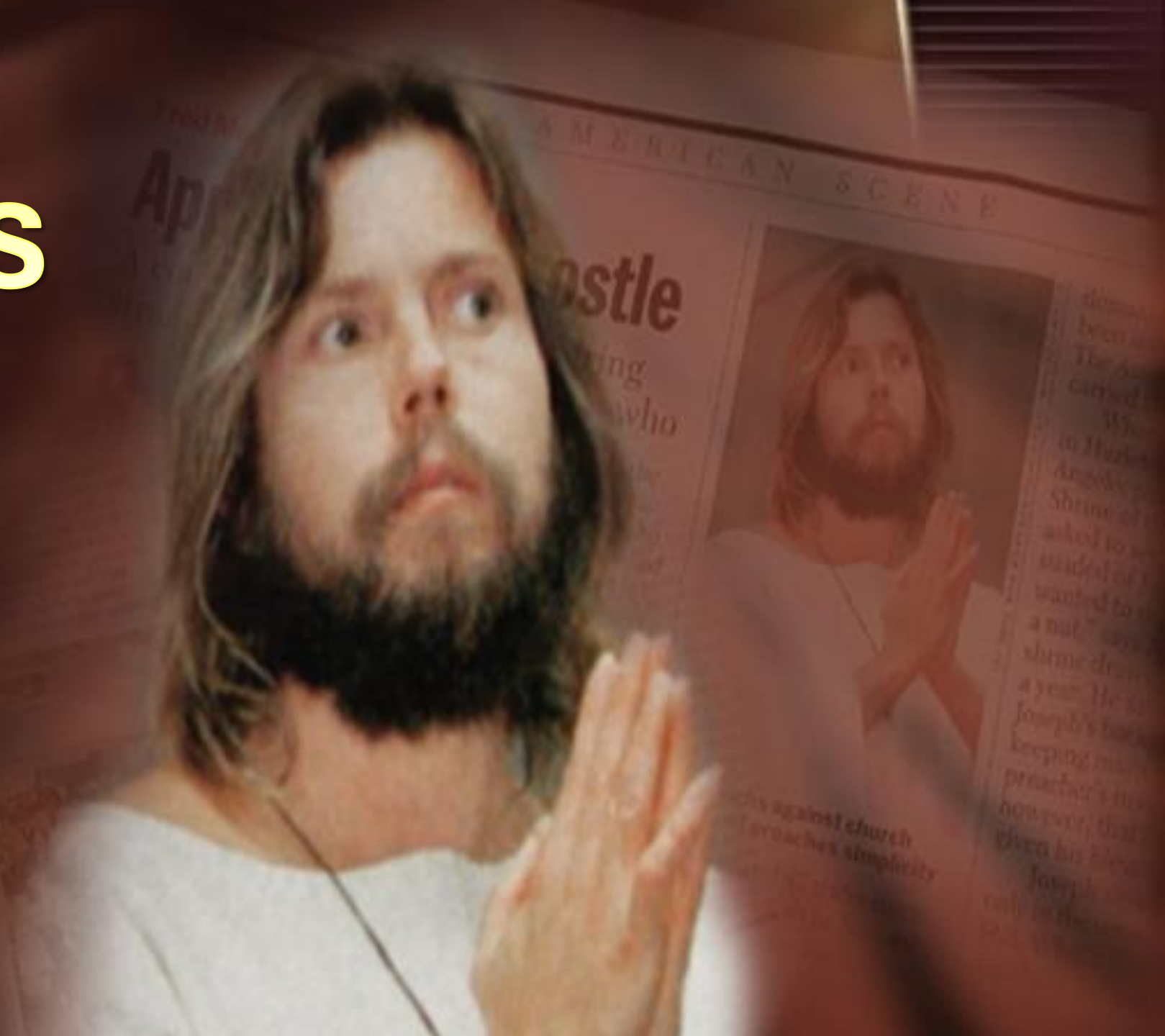
Rakstot tesalonīkiešiem, Pāvils runāja par nāvē "aizmigušajiem", un teica, ka viņi tiks uzmodināti, lai dotos ar Jēzu kopā Viņa otrās atnākšanas laikā (1.Tes.4:13-18). Ja Pāvils ticētu, ka pēc nāves ticīgie dodas uzreiz pie Jēzus, tad viņš to būtu viņiem teicis.

Ja runājam par mirušajiem, Pāvils saka, ka viņi tiks darīti dzīvi "Viņam atnākot", nevis pirms tam (1.Kor.15:22-24). Viņš arī saka, ka "mēs visi negulēsīm". Dzīvie tiks pārvērsti vienā acumirkli, bet mirušie tiks uzmodināti pārvērsti (1.Kor.15:51-52).

Augšāmcelšanās ir apsolījums, lai būtu kopā ar Jēzu. Bez augšāmcelšanās nav pestīšanas (1.Kor. 15:13-18). Savu mantojumu mēs saņemsim augšāmcelšanās brīdī, un mums ir jāgaida šis brīdis (1.Pēt.1:3-5).

SPRITISMS PĒDĒJĀS DIENĀS

ZĪMES UN BRĪNUMI

"Jo viltus kristi un viltus pravieši celsies un darīs zīmes un brīnumus, lai pievilto, ja tas varētu notikt, arī izredzētos." (Markus 13:22)

Spiritisms ir sātana vadīta kustība, un tās pamatā ir dvēseles nemirstība. Tās piekritēji tic, ka viņi var sazināties ar mirušajiem, un apgalvo, ka no tiem saņem pārdabiskas spējas.

Lai gan Dievs tagad viņus ierobežo, pienāks laiks, kad Viņš ļaus viņiem darīt neapstrīdamus brīnumus, kas pārsteigs tos, kuri to redzēs (Marka 13:22; 2.Tes.2:9; Atkl.7:1; 13:13-14).

Vai mēs ticēsim tam, kurš dara šādus brīnumus, redzot, kā neizārstējami slims cilvēks pilnībā atveseļojas, kā transportlīdzeklis apstājas uz vietas, lai mūs nesabrauktu, vai ka mūsu mīļā mirusī māte mūs acu priekšā maigi uzrunā..? Vai ticēsim tam, kurš dara šādus brīnumus? Neticēsim tam! Mēs nevarēsim uzticēties savām maņām vai sajūtām.

Drošība ir tikai Dieva Vārdā!
Vārds skaidri runā par šīm lietām. Tikai pilnīga paļāvība uz Jēzu ļaus mums pretoties pēdējiem ienaidnieka kārdinājumiem un meliem (Ies 8:20; Ef 6:13)

SPIRITISMA MĒRĶI

“tie ir ļauni gari, kas dara brīnumus; tie aiziet pie visiem pasaules ķēniņiem, lai tos pulcinātu cīņai Dieva, Visuvaldītāja, lielajā dienā.” (Atkl.16:14)

Sātana mērķis, ir cīnīties pret Dievu, gāzt Viņa valdību un ieņemt Viņa troni (Jes.14:13-14). Lai to panāktu, viņš izmantos visas stratēģijas, lai uzvarētu visu pasauli, sākot arī ar politiskajām varām, kas mūs pārvalda (Atkl.16:12-14).

“Lielās maldināšanas drāmas vainagojums būs tas, ka pats sātans uzdosies par Kristu” (E.G.V. “Lielā cīņa”, 681. lpp.).

Bet pienāks brīdis, kad Jēzus pabeigs šo cīņu (Atkl.16:15). Sātans ir uzvarēts ienaidnieks. Kristus to ir uzvarējis, un to uzvarēs tie, kas uzvarējuši ar Tā Jēra asinīm (1.Jņ.2:14; 4:3-4; Atkl.3:21; 5:5; 12:11). Atšķirības zīme tiem, kas stājas pretī spiritisma maldiem, ir: “paklausība Dieva baušļiem un uzticība Jēzum” (Atkl.14:12).

“Es redzēju, ka svētajiem ir jābūt pamatīgai izpratnei par pašreizējo patiesību, kuru viņiem būs, jāprot ievērot, pamatojoties uz Svētajiem Rakstiem. Viņiem ir jāsaprot, kādā stāvoklī atrodas mirušie, jo parādīsies velnu gari, uzdodoties par mīļiem radniekiem vai draugiem, kuri sludinās viņiem mācības, kas ir pretrunā ar Rakstiem. Tie darīs visu iespējamo, lai izraisītu viņu līdzjūtību, un viņu priekšā darīs brīnumus, lai apstiprinātu savus paziņojumus. Dieva ļaudīm jābūt gataviem atvairīt šos garus, izmantojot Bībeles patiesību, ka mirušie neko nezina un ka tie, kas parādās, ir dēmonu gari.”

E. G. V. (Agrīnie raksti, 262. lpp.)